

אהרון פאפו:

את רוצה שנשאיך למצרים פרחים?

אבי אלה:

גם התיירות לעקבה פחתה!

מאיר שיטריח:

אני מתנגד בכל חוקי לונדאליזם!

באותו מעמד, שבו פגשתי את חברי-הכנסת מאיר שטריח, פגשתי גם את חבר הוועדה-המנהל של הטל-וויזיה, אהרון פאפו, הידוע כדמאגוג לא קטן. פאפו רתה מכעס כאשר שמע את דבריו של שטריח על הוונדאליזם. אך הוא העדיף להתקיף מטרה קלה יותר — אותי — ואמר:

איך את קוראת לזה ונדאליזם? איך את דורשת מאנשים, שהתבקשו לנטוש את בתיהם, להגיב בנימוס? כיצד אינך מבינה את הכאב העצום?

איני מבין את יפהפיה-הנפש. אולי את רוצה שנשאיך למצרים פרחים על השולחן, נלחץ להם את היד ונגיד להם: תודה רבה על שגירשתם אותנו מבתינו? אולי את רוצה שנשאיך להם מקררים עמוסים כל טוב, ושנעמוד בפתח הבית עם המפתח ונלחץ יד לכל מצרי שבא לגור בבית במקומנו?

יפהפיה-נפש מסוגך ומסוגו של אורי אבנרי, מסוג שלום עכשיו — את יודעת שבהפגנת שלום עכשיו בתל-אביב השתתפו ערבים? ערבים השתתפו בהפגנה הזאת! ואמצעי-התיקשורת לא דיווחו על כך, שמרו על קשרי-שתיקה.

ונדאליזם את קוראת לאלה ההורסים את בתיהם כדי שערבים לא יישבו בהם? איך את חושבת שירגישו כל אותם תושבי ימית, איך את חושבת שהם ישנו בלילה, כשהם יודעים שבבתיהם גרים כעת ערבים?

אגדה ירושלמית מספרת, כי כאשר הגיעו בני-מיש-פחת המלונאים והקבלנים אלה מכורדיסטאן לישראל, הם השתכנו באחד הבתים על גבעת רם — שם, מתחת למרצפות, מצאו מטמון של זהב ומכאן עושרם. אבי אלה, מנהלו הצעיר של מלון קיסר באילת, מפריד מכל-וכל אגדה זו. הוא טוען כי בני-מישפחתו — שאמנם הגיעו בתחילת שנות ה-50 לירושלים מכורדיסטאן — צברו את עושרם ביגיע-כפיים.

השבוע פגשתי באבי אלה באילת ושאלתי אותו:

● **כיצד תצליחו להתגבר על מיתקפת ה"נופשים עם פינני דרום סיני?"**

קודם כל, נבנים באילת בתי-מלון נוספים. אני מאמין שלקראת עונת-התיירות הבאה יעמדו לרשות התיירים שיגיעו לאילת חדרים נוספים. אני עצמי מתכוון לקחת את מה שאת קוראת "מיתקפת התיירות" ברצינות רבה. מובן שהפינוי יחזיר לאילת את עטרתה הישנה, והיא תהפוך לאתרי-התיירות מס' 1 בישראל. לפחות לגבי תיירות-הפנים.

לקראת העונה הבאה עומדת לבוא לכאן ספינת-דיג, ואני מתכוון לפתח סיגנון תיירותי המקובל באיי-יוון ובאיים הקריביים. תיירים יוכלו לצאת עם הספינה לדיג ובסוף ההפלגה לצלות את הדגים ולהכין מהם ארוחת מלכים.

● **האם המצב בארץ, כפי שהוא משתקף באמצעי-התיקשורת בעולם, השפיע על התיירות לאילת?**

קשה לי לשפוט. מכיוון שעונת-התיירות עומדת להסתיים בסוף החודש. עד כמה שידוע לי, לא בוטלו הזמנות. אך לגבי העונה הבאה אין לי כרגע כל מושג. התיירות לאילת פחתה ב-2 וחצי אחוזים השנה, לעומת השנה שעברה.

אני מקווה, שנצליח להגדיל את אחוז התיירים, על-ידי שיכלולים נוספים, שנציע להם בעונה הבאה.

● **מה היחס הכמותי בין התיירים הזרים והתיירים הישראליים, השוהים כרגע באילת?**

75% ישראלים. 25% זרים.

● **האם יש דך מושג, מה המצב בעקבה השכנה?**

כן, מדיווחים ומשוחות עם סוכני נסיעות, שעובדים גם איתנו וגם איתם, אני יודע שגם בעקבה המצב אינו טוב. התיירות לעקבה פחתה בשנה האחרונה באחוזים ניכרים.

אם יש צדיק אחד בסדום, אדם שפוי ומעורר כבוד בליכוד, הרי זה חברי-הכנסת מאיר שטריח, ראש המרעצה הצעיר של יבנה. פגשתי בו ביום השישי בערב ושאלתי אותו:

● **חברי-הכנסת שטריח, אתה בעד הרם בתים וחממות בשטחים המיוחזרים למצרים?**

אם מדובר בחממות ובבתים טרומיים, בעמודי-חשמל ובגדרות, שאפשר להשתמש בהם בפיתח-שלום או ביישור בים החדשים המוקמים ליד מחסום-ארז — אני בעד. אחרי הכל, הצידוד הזה עולה כסף רב.

● **לפי המידע שבידי, לא ניתן להרכיב מחדש את הבתים הטרומיים.**

אני חושב שאת טועה. ניתן להרכיב את הבתים מחדש, צריך רק להוסיף להם גג. את יודעת מה מחירו של עמודי-חשמל? אני לא חושב שצריך לתת אותו במתנה למצרים.

● **ביקרתו בשבוע שעבר כמושב דיזחב. ראיתי שם שמשות מנופצות, נדלי-צואה והרם שהמיקה ההולמת אותו היא ונדאליזם. מה דעתך על כך?**

אני נגד הרם לשמו, ונגד ונדאליזם. למרות שאני מבין את הכאב העצום של אלה שהתבקשו לעזוב את בתיהם, איני מקבל ניפוץ של שמשות והרם, הנובע מתוך רגשות אלימים.

אני סבור כי אנו חייבים להוכיח שאנו בני-אדם: להתזר את מה שהתחייבנו להחזיר בכבוד, ולשמור על צלמנו כבני-אדם.